

Gdynia, dnia 12 kwietnia 2021 r.

Szanowny Pan

prof. dr hab. Piotr Gliński

Minister Kultury, Dziedzictwa
Narodowego i Sportu
Warszawa

Wniosek

o nadanie imienia wraz z uzasadnieniem

dla Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni

W imieniu Rady Szkoły, zwracam się z prośbą o nadanie z dniem 24 września 2021 roku,

imienia **profesor Marty Magdaleny Abakanowicz**

Państwowemu Liceum Sztuk Plastycznych w Zespole Szkół Plastycznych w Gdyni.

mgr Jan Milczarek
Przewodniczący Rady Szkoły
Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni

Podstawa prawna:

§ 3. 1. Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 22 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowej organizacji publicznych szkół i placówek artystycznych.

Załączniki:

1. Uzasadnienie wniosku,
2. Plan działania szkoły związany z nadaniem imienia szkole,
3. Kopia uchwały Rady Szkoły Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni.

Do wiadomości:

1.
2. Rada Pedagogiczna Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni,
3. Rada Rodziców Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni,
4. Samorząd Uczniowski Zespołu Szkół Plastycznych w Gdyni.

UZASADNIENIE WYBORU PATRONA PAŃSTWOWEGO LICEUM SZTUK PLASTYCZNYCH W GDYNI

Magdaleny Abakanowicz nie trzeba przedstawiać szerszej publiczności. To artystka wybitna o niepowtarzalnej skali talentu, twórczej wyobraźni, cechująca się niezwykłą odwagą w przekraczaniu konwencjonalnych granic rzeźby, tradycyjnych technik, tworzeniu unikalnych rozwiązań, to postać o fundamentalnym znaczeniu dla polskiej i światowej sztuki.

Urodzona w 1930 r. w Falentach pod Warszawą przeżywa niełatwą wojenną młodość. To czas trudnych doświadczeń, naznaczonych niepokojem, lękiem o przyszłość swojej rodziny i bliskich. W powojennej Polsce rozpoczyna naukę w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni. To właśnie w naszej szkole, w 1947 r. stawia pierwsze artystyczne kroki, rozpoczyna przygodę ze sztuką, która wkrótce wypełni całe jej życie. Pierwsze młodzieńcze niepowodzenia uczą ją determinacji, wyzwala ją siłę i pasję, która stanie się nieodzowną towarzyszką artystki. Dzięki tej sile, konsekwencji i niezłomności w działaniu, stanie się ona jedną z najwybitniejszych polskich i światowych rzeźbiarek. Ogromny udział w kształtowaniu bezkompromisowego charakteru odegra również zamiłowanie do sportu. Sportowe sukcesy wzmogą wolę walki, dadzą szansę spełnienia i satysfakcji, ukażą możliwość zwycięstwa.

Zaraz po maturze w 1949 r. rozpocznie studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie, ale wkrótce przeniesie się do Warszawy, gdzie z uporem walczyć będzie o swobodę twórczej wypowiedzi w Akademii Sztuk Pięknych. Studia nie zapiszą się w jej pamięci jako beztroski, radosny czas. Będzie to okres wielu wyrzeczeń i trudności. Artystka marzy, aby móc najpełniej wyrazić się w sztuce, nie ulegać narzuconym odgórnie normom, zakazom, ustaleniom. Tuż po dyplomie zajmie się malarstwem, ale na krótko - niebawem odkryje własną, indywidualną drogę twórczą.

Jej oryginalne prace zostają zauważone po raz pierwszy w 1962 r. na Międzynarodowym Biennale Tkaniny w Lozannie. Zaprezentuje tam jeszcze płaską tkaninę, wzbudzając zainteresowanie i... kontrowersje. Trzy lata później przestrzenne tkaniny artystki wzbudzą prawdziwą sensację na Międzynarodowym Biennale w São Paulo - przyniosą jej Złoty Medal, który otworzy jej drogę do międzynarodowych wystaw, uczyni z niej artystkę znaną i rozpoznawalną. Stworzy swą własną, oryginalną technikę - zatrze, dotychczas bardzo wyraźną, granicę między rzeźbą a tkaniną artystyczną. Z barwionego sizalowego włókna wykreuje monumentalne, tajemnicze obiekty, pobudzające wyobraźnię; budzące różnorodne skojarzenia i interpretacje. Abakany przypominać będą monstrualne, abstrakcyjne, organiczne formy. Artystka

swą twórczością udowodni, że nie warto pochopnie ulegać wpływom, modom, obowiązującym trendom. Można samemu wyznaczać cele i kierunki własnych poszukiwań. Tej regule pozostanie wierna. Eksperymentuje z materiałami i technikami, eksploruje nowe tworzywa i formy. Twierdzi: *"Będę zapewne zawsze porzucała jedne techniki i materiały na rzecz drugih (...) Najciekawiej jest posługiwać się techniką, której się jeszcze nie zna, i budować formy, których się jeszcze nie zna."* Głównym tematem jej artystycznych poszukiwań stanie się przede wszystkim człowiek, jego kondycja i pozycja we współczesnym świecie. Zagubiony, anonimowy w gromadzie innych ludzi, pozbawiony indywidualności, wtopiony w tłum. Jednakowy, o utraconej tożsamości, "everyman" – bez własnej istoty i treści. Artystka mocno zaakcentuje biologiczną naturę swych prac, jej humanistyczne wartości i symboliczną wymowę. Nie narzuci własnych koncepcji, pozwoli na snucie indywidualnych rozmyślań i interpretacji. Ludzka istota przez nią stworzona wydaje się podążać zgodnie z wolą ogółu, wtapia się w bezwonną masę, staje się jednym z wielu, trybem w maszynie... Przeciwnie niż artystka, która całym swoim życiem i twórczością podkreślać będzie swą niezależność, oryginalność i zdecydowanie. Rzeźbiarka udowodni, że konsekwentne, zdyscyplinowane działanie mimo trudności, niepowodzeń, niezrozumienia, hartuje ducha i pozwala na osiągnięcie raz obranego celu, a co za tym idzie - sukcesu.

Magdalena Abakanowicz ma na swoim koncie kilkadziesiąt wystaw indywidualnych oraz stałych realizacji w przestrzeni publicznej m.in. w Museum of Modern Art w Nowym Jorku (1969), na Biennale w Wenecji (1980), w Pawilonie Polskim (1982) - w Wenecji, na Biennale International de la Tapisserie w Lozannie (1985), w Galerie Nationale du Jeu de Paume w Paryżu (2000) oraz wielu innych. Prace artystki znajdują się w zbiorach ponad 70 muzeów i kolekcji publicznych na całym świecie m.in.: w Muzeum Narodowym w Warszawie, Wrocławiu, Poznaniu, w Muzeum Sztuki w Łodzi, w Centre George Pompidou w Paryżu, Metropolitan Museum w Nowym Jorku, Museum of Modern Art w Kioto. Artystka zdobyła wiele nagród i wyróżnień. Została odznaczona m.in. Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005), Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1998). Warto zauważyć, że oprócz działalności stricte artystycznej, wychowywała i kształciła również młode pokolenia twórców, które oprócz techniki uczyła samodyscypliny, konsekwencji, siły, wytrwałości i niewątpliwie miłości do sztuki. Sztuki, która wymaga wielu poświęceń. Przez wiele lat (1965-1991) związana była z Poznaniem, gdzie prowadziła zajęcia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, obecnym Uniwersytecie Artystycznym. W 1979 r. otrzymała tytuł profesora. Jednocześnie prowadziła również zajęcia na uczelniach poza granicami kraju - szanowana i uznana - wykładała m.in. w Kalifornii w Stanach Zjednoczonych, w Kanadzie i Australii. Wiele uczelni uhonorowało ją doktoratami honoris causa - m.in. Royal College of Art w Londynie, Pratt Institute w Nowym Jorku i od 2002 r. uczelnia poznańska.

Nadanie imienia Magdaleny Abakanowicz Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni to wyraz uznania dla dokonań wybitnej artystki, osoby przecierającej nowe szlaki, konsekwentnie dążącej do raz obranego celu. To również podkreślenie jej związków z gdyńską szkołą, zaakcentowanie pierwszych, młodzieńczych fascynacji rzeźbiarki. Nieugięta postawa artystki, wytrwałość i nieustępliwość, twórcza pasja, mogą służyć za wzór dla młodzieży, która, w naszej szkole, śladem Magdaleny Abakanowicz wkracza na drogę szeroko pojętej sztuki.

historyk sztuki

mgr Aleksandra Szwarc